

אגרת הקדש

וכבה ממש עד"מ כל מעשה הצדקה שעושין ישראל
 עולה למעלה בבחינת העלאת מ"נ לשורש
 נשמותיהן למעלה הנקרא בשם כנ"י ואימא תתאה
 בלשון הזהר ושכינה בלשון הגמרא הכלולה מכל
 מדותיו של הקב"ה ומיוחדת בהן בתכלית וראשיתן
 היא מדת החסד וע"י העלאה זו מתעורר חסד ה' ממש
 שהוא גילוי אורו יתברך לירד ולהאיר למטה לנשמות
 ישראל בבחי' גילוי רב ועצום בשעת התפלה עכ"פ
 כי אף שלגדולתו אין חקר עד דכולא קמיה כלא חשיבי
 הרי במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא
 ענותנותו כמים שיורדין כו'. וז"ש זרח בחשך אור
 לישרים חנון ורחום וצדיק דע"י שהאדם חנון ורחום
 וצדיק צדקות אהב גורם לאור ה' שיזרח לנשמתו
 המלוכשת בגופו העומד בחשך שהוא משכא דחויא
 וזה נקרא בשם ישועה כד אתהפכא חשוכא לנהורא
 וזהו מצמיח ישועות שישועה זו צומחת מזריעת הצדקה
 שזורעין בארץ העליונה ארץ חפץ היא השכינה וכנ"י
 שנקראת כן ע"ש שמתלבשת בתחתונים להחיותם
 כמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים ובפרט מן הפרט
 כשזורעין באה"ק התחתונה המכוונת כנגדה ממש
 שהזריעה נקלטת תיכף ומיד בארץ העליונה בלי שום
 מניעה ועיכוב בעולם מאחר שאין שום דבר חוצץ
 ומפסיק כלל בין ארצות החיים כי זה שער השמים
 משא"כ בחו"ל וד"ל: